

Socialdepartementet

103 33 Stockholm

Departementspromemorian om teknisk sprit m.m. (Ds 2009:32)

Tullverket är i stort sett positivt till de föreslagna lagändringarna men vill ändå lämna följande synpunkter.

Sammanfattning

Tullverket anser att definitionen av alkoholhaltiga preparat bör regleras i en egen paragraf.

Tullverket instämmer i den definition som föreslås för alkoholhaltiga preparat men vill framföra att det är viktigt att definitionen av teknisk sprit blir så tydlig som möjligt. Detta gäller i synnerhet med avseende på gränsdragningsproblematiken mellan teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat. För att undvika problem för de kontrollerande myndigheterna, däribland Tullverket, är det viktigt att det tillhandahålls närmare beskrivningar av de olika varianter av teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat som förekommer på marknaden.

Grunden för Tullverkets klassificering enligt tulltaxan är oberoende av definitionen av teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat även om det med grund i gällande lagstiftning – och gällande definition av alkoholhaltiga preparat – har medfört vissa följd effekter såsom en diskrepans i Tullverkets och Läke medelsverkets klassificering enligt tulltaxan. Tullverket finner att med den nya definitionen av alkoholhaltiga preparat torde problemställningen inte längre uppstå.

Tullverket finner att om avsikten är att båda begreppen export och utförsel ska omfattas av lagstiftningen bör detta uttryckligen anges i lagtext. I dylikt fall torde begreppen omfattas av och definieras i alkohollagens portalparagraf.

Tullverket ser positivt på att det straffbara området utvidgas genom att oaktsamhet samt förberedelse till olovlig försäljning av sprit kommer att bli straffbart.

Förslag till lag om ändring i alkohollagen (1994:1738)

1 kap. 2 § - placering av definitionen av alkoholhaltiga preparat

I 1 kap. 2 § görs en definition av vad som avses med sprit, teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat.

Tullverket finner att definitionen av alkoholhaltiga preparat inte bör placeras i samma paragraf som definitionen av sprit. Enligt vad Tullverket kan förstå är inte avsikten att alkoholhaltigt preparat ska falla in under samlingsbegreppet sprit eller ses som en underindelning av begreppet sprit utan istället falla utanför. Tullverket finner att definitionen av alkoholhaltiga preparat därför bör regleras i en egen paragraf. Tullverket noterar även att detta var förslaget i betänkandet Bestämmelser som teknisk sprit m.m. (SOU 2000:60).

Förslag till lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen, nedan benämnd inregränslagen

Redaktionell synpunkt

I föreslagen lydelse (Ds 2009:32 s. 26) anges att ändring ska ske i 10 punkten vilket rätteligen torde vara 9 punkten.

Synpunkter på olika avsnitt i departementspromemorian

Definitionen av begreppet teknisk sprit respektive alkoholhaltiga preparat

Tullverket finner att det är viktigt att definitionen av teknisk sprit blir så tydlig som möjligt. För att en vara ska definieras som teknisk sprit ska två kriterier vara uppfyllda dels ska det vara sprit som är avsedd att användas för tekniskt, industriellt, medicinskt, vetenskapligt eller annat jämförbart ändamål dels ska varan vara hänförlig till KN – nr 2207 eller 2208.

I övervägandena (sid. 63) anges att även t.ex. förpackningsstorleken, etiketter etc. ska ha betydelse vid gränsdragning mellan teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat. Det är tydligt att det finns långtgående tankar om var gränslinjen ska gå men detta kommer inte fram i lagtexten. Tullverket vill därför understryka vikten av som det anges i utredningen att det tas fram vägledande anvisningar - med beskrivning av de olika varianter av teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat som förekommer på marknaden - för de tillämpande myndigheterna. För Tullverket är detta av stort värde i synnerhet i en kontrollsituation. Tullverket finner att det är av stor vikt att vägledande

anvisningar finns att tillgå i samband med att den nya lagstiftningen träder i kraft.

Tullverket välkomnar förändringen vad gäller definitionen av alkoholhaltiga preparat i förslaget till ändring i 1 kap. 2 § alkohollagen (1994:1738). Den definition som finns idag, i lagen (1961:181) om försäljning av teknisk sprit m.m., innehåller ett uttryckligt uteslutande av varor enligt tulltaxenummer 2203-2207 eller 2208 B från begreppet alkoholhaltiga preparat. Under senare år har Tullverket uppmärksammat ett antal varor som därigenom hamnat under definitionen för teknisk sprit trots att de i övrigt haft karaktär av alkoholhaltigt preparat. Som exempel kan nämnas rödsprit (2207), kosttillskott innehållande alkoholhaltiga örtextrakt (2208) samt spritbränsle till inomhuskaminer (2207). Dessa klassificeras samtliga inom ramen för de varukoder som inte tillåts för ett alkoholhaltigt preparat enligt dagens definition, vilket i förlängningen inneburit att de inte kunnat säljas i detaljhandel. Dessa varor har samtliga karaktär av produkt som säljs i detaljhandel till slutförbrukare, inte av insatsvara till den kemiska industrin.

Den nya definitionen av alkoholhaltiga preparat medger att allt som inte anses utgöra alkoholhaltig dryck, teknisk sprit eller läkemedel kan utgöra ett alkoholhaltigt preparat. Tullverket välkomnar den nya definitionen av alkoholhaltiga preparat som ger en rimlig bedömning.

Bland annat mot bakgrund av att det i olika skrivelser¹ har påtalats problem gällande varuklassificering och dess anknytning till definitionen av alkoholhaltiga preparat vill Tullverket framföra följande. Tullverkets klassificering av varor enligt tulltaxan görs med utgångspunkt för tulländamål. Av artikel 20 rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättande av en tullkodex för gemenskapen (tullkodex) framgår att tull som lagligen skall betalas om en tullskuld uppstår skall grundas på Europeiska gemenskapens tulltaxa. Enligt samma artikel omfattar Europeiska gemenskapernas tulltaxa bland annat den Kombinerade nomenklaturen (KN), varje annan nomenklatur som grundar sig på denna eller som lägger underuppdelningar till denna. Tulltaxan omfattar också de avgiftssatser och andra debiteringsgrunder som vanligen tillämpas på varor som omfattas av KN.

Den Kombinerade nomenklaturen har fastställts genom rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om gemensamma tulltaxan. I förordningens bilaga 1 (tulltaxan), del 1, avsnitt 1 finns allmänna bestämmelser för tolkning av den Kombinerade nomenklaturen.

¹ Här åsyftas t.ex. hemställan från Läkemedelsverket, av den 14 februari 2007, till Socialdepartementet om ändring i lagen (1961:181) om försäljning av teknisk sprit och skrivelse av den 17 september 2007 som har tillställts bl.a. Socialdepartementet från Kemisk-Tekniska Leverantörförbundet (KTF) och Näringslivets Regelnämnd.

Eftersom Tullverkets klassificering av varor enligt tulltaxan görs med utgångspunkt för tulländamål är Tullverkets klassificering enligt tulltaxan oberoende av definitionen av teknisk sprit eller alkoholhaltiga preparat. Det kan emellertid konstateras att den nuvarande definitionen av alkoholhaltiga preparat som innehåller ett uttryckligt uteslutande av varor - enligt tulltaxenummer 2203-2207 eller 2208 B - från begreppet alkoholhaltiga preparat har medfört att Tullverkets klassificering för tulländamål har inneburit en diskrepans jämfört med hur Läkemedelsverket har klassificerat vissa produkter.

Läkemedelsverkets använder sig vid tillståndsgivning avseende teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat av klassificering enligt tulltaxan. Med grund i gällande lagstiftning och de differentierade regler för tillstånd gällande teknisk sprit respektive alkoholhaltiga preparat har detta inneburit att Läkemedelsverket i vissa fall inte klassificerat en vara enligt samma KN-nummer som Tullverket.

Tullverket finner att med den nya föreslagna definitionen av alkoholhaltiga preparat - där det inte finns någon koppling till KN-nummer - torde det inte längre behöva uppkomma någon diskrepans mellan de KN-nummer som Tullverket använder sig av och de KN-nummer som Läkemedelsverket använder sig av, såtillvida att Läkemedelsverket i framtiden - med beaktande av att tillståndsplikten avskaffas - i något sammanhang behöver använda KN-nummer. Med den nya definitionen av alkoholhaltiga preparat kan en vara således enligt alkohollagen definieras som ett alkoholhaltigt preparat och ändå hänföras till KN-nummer 2207, utan att därmed anses som teknisk sprit. Detta såvida varan inte är avsedd att användas för tekniskt, industriellt, medicinskt, vetenskapligt eller annat jämförligt ändamål.

I övrigt kan upplysningsvis nämnas att Tullverkets klassificering enligt tulltaxan, för tulländamål, i vissa fall resulterar i att en vara beläggs med punktskatt. Detta har naturligen sin grund i att lagen (1994:1564) om alkoholskatt är uppbyggd kring klassificering enligt KN-nummer.

Tillsyn

Det anges i utredningen (avsnitt 5.6) att Skatteverket ska utöva tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i alkohollagen om tillverkning av sprit och alkoholdrycker och handel med teknisk sprit, vilket bl.a. gäller bestämmelser om upplaghavares rätt till import, införsel, export eller försäljning. Vidare anges att vid införsel och import har även Tullverket en roll vad gäller att skattereglerna iakttas. I samma avsnitt anges även att tillsynen vad avser illegal tillverkning eller försäljning av t.ex. insmugglad sprit åvilar polisen och Tullverket.

Tullverket vill i sammanhanget påpeka att myndigheten inte har befogenhet att kontrollera illegal tillverkning eller försäljning i Sverige. Emellertid har Tullverket befogenhet i samband med införsel och import att kontrollera att

erforderliga tillstånd/införselvillkor är uppfyllda, vilket även ska omfatta sprit enligt föreslagen ändring i 10 kap. 10 § alkohollagen (1994:1738). Vad gäller införsel/import av teknisk sprit kommer Tullverket därvid att ha möjlighet att kontrollera att vederbörande har godkänts som upplagshavare eller skattebefriad förbrukare enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt för att avgöra om rätt till införsel/import föreligger. Någon generell anmälningsplikt, vid införsel till Sverige från annat EU-land eller utförsel från Sverige till annat EU-land, föreligger emellertid inte vad avser teknisk sprit.

Begreppen import/införsel och export/utförsel

Tullverket är positiv till den uppdelning av import och införsel som förts in i förslaget men noterar att motsvarande uppdelning mellan export och utförsel emellertid inte har gjorts (förslag till ändring i 2 kap. 7 § och 11 § alkohollagen). I författningskommentaren till 2 kap. 7 § omtalas emellertid att från landet *föra ut* teknisk sprit vilket, i enlighet med vad som anges i betänkandet Bestämmelser om teknisk sprit SOU 2000:60 s. 59-60, täcker både utförsel och export.

Tullverket noterar även att det i förslag till ändring i alkohollagens portalparagraf inte anges att lagen gäller export av teknisk sprit. Emellertid anges export i författningsförslaget 2 kap. 7 § och 11 § alkohollagen. Begreppet export är inte definierat i portalparagrafen.

Tullverket finner att om avsikten är att täcka båda begreppen bör samma uppdelning, som har gjorts mellan import och införsel, även göras mellan begreppen export och utförsel i lagtext. Därmed undviks begreppsförvirring och enhetlighet uppnås.

Ärendets handläggning

I den slutliga handläggningen av ärendet har deltagit generaltulldirektören Karin Starrin (beslutande) och juristen Ann Svensson (föredragande).

TULLVERKET

Karin Starrin

Ann Svensson

Kopia:
Finansdepartementet, S3
VLS
KOM
BB
EH